

Km-paaltje 8.126.

Net een paar foto's gemaakt vanuit het geopende bovenraampje in het toilet.

Hier rijdt de trein in een bocht, dus prachtig gezicht. Dan ben je toch echt al een eind verwijderd van Moskou! En nog verder van Nederlandski...

Ondertussen heb ik al 2 dagen niet gedouched, geschoren of schone kleren aan getrokken. Wen je wel aan. Gewoon 3 keer per dag een "Franse douche" (deo'tje) en after-shave, dan valt het best uit te houden haha.

En de spijkerbroek die ik al een week aan heb, zet ik savonds rechtop naast m'n bed. Makkelijk, kan ik er smorgens zo weer instappen.

Nog 3 kwartier, dan weer even luchten. In de Bijlmerbajes hebben ze het volgens mij nog beter!

Klein praatje gemaakt met de twee Engelsen. Een van hen heeft een mini-notebook bij zich waar hij zijn dagboek in bijhoud, makkelijk. De provodnitsa stond de samovar bij te vullen. Niet met kolen, maar met afval uit de wagon. Ze stoken gewoon alles op in dat ding. Als we om 06u58 M.T. op het station van Obloetsje arriveren, is het een drukte van belang. Hier lopen geen oude vrouwtjes met tassen te sjouwen, maar hebben ze al hun etenswaren uitgestald op klaptafeltjes verspreid over het perron. Werkelijk geweldig om te zien! Het lijkt wel een markt. Je kunt er van alles kopen, tot warm eten die de oma'tjes thuis hebben klaar gemaakt.

Allerlei eten word op het perron verkocht

Soep, salades, vis, vlees, kip en nog veel meer. Wat is dit leuk en gezellig om te zien! En natuurlijk ontbreekt de vodka en het bier niet.

Ik schiet wat foto's, de provodnitsa van mij samen met Andrej en Grigori.

Als we weer rijden, roken we een cigaretje. We zitten al 48 uur met elkaar "opgescheept", maar de sfeer is leuk en vriendschappelijk.

Omdat zij de Van Nelle tabak zo lekker vinden ruiken, geef ik ze allebij een pakje.

Andrej heeft een dochttertje van 10, Grigori een zoontje van 9 jaar oud. Voor hen geef ik een paar klompjes, voor hun echtgenotes een paar theelepeltjes.

Weer een paar foto's uit het WC-raampje, Km 8.247.

De provodnitsa vraagt of ik een origineel theeglas uit de "Rossia" wil kopen.

Kost 1.000 Rur, maar dan heb je wel iets leuks. Maar m'n Roebels zijn bijna op, dus in Chabarovsk eerst naar de flappentapper.

Het is 16u10 P.T. De jongens zijn over een paar uurtjes thuis bij vrouw en kind. Je kunt het merken, want steeds vaker gaat hun telefoon en vragen de dames of het al opschiet.

Het leven in de trein blijft heel apart, je moet het alleen zelf beleven. Aan iemand die dit niet heeft meegemaakt, valt het niet uit te leggen. Tijd speelt hier geen rol, alles gaat heel relaxed.

Uit de luidsprekers van de wagon klinkt weer heel zachtjes gezellige muziek. In de restauratie drink ik CTO gram vodka en schrijf m'n dagboek. Het landschap is nu geheel vlak. We rijden al een tijd langs een autoweg, maar geen auto te zien. Zo nu en dan passeren we een stationnetje midden in het onbewoonde gebied. Vlak voordat we in Chabarovsk arriveren, komen we over de brede "Amur" rivier.

Amur rivier met op de achtergrond Chabarovsk

Aangekomen op het station stappen Andrej en Grigori uit, netjes gekleed en gepoetste schoenen. Van de laatste neem ik alvast afscheid. De vrouw van Andrej is toch naar het station gekomen en geeft mij een present: een bordje met daarop een foto en de tekst "Chabarovsk". Omdat ik een present voor hun had zegt zij. Ik bedank haar vriendelijk. Andrej loopt nog met mij mee naar een geldautomaat in de stationshal, bang dat ik overvallen word. Even daarna nemen wij afscheid. Ik beloof hem de foto's te sturen. Ik maak nog een paar laatste foto's voordat het donker word.

Treinstation Chabarovsk

Als wij weer rijden neem ik plaats in het restaurant, mijn favoriete plek. De twee dames geef ik een theelepeltje, hetzelfde doe ik bij de twee provodnitsa. Als bedankje geeft een van de dames mij een origineel speldje van de Rossia wat zij op hun kostuum dragen. Tevens koop ik bij haar een theeglas voor 1.000,= Rur. Waarschijnlijk te veel, maar een leuk aandenken. Ik ga, weer te laat, naar bed. “De laatste nacht in de trein” realiseer ik mij, voordat ik op de cadans in slaap val.

Zondag 30 maart (Dag 16)

Ik had m'n wekker op half 7 gezet, maar ben om 6 uur wakker. Om 08u03 P.T. zullen wij in Vladivostok zijn. Het is echter al een drukte van belang in de trein. Er staan al tassen in het gangpad. Mensen zijn druk bezig hun spullen in te pakken. Anderen lopen met hun handdoekje naar het kleine wasbakje in het toilet. Mijn rugzak staat klaar. Enkel toilettas en slippers moeten er nog ingepropt worden. Ik maak m'n kop even nat, de rest komt straks in het hotel wel. We rijden langs de kust. In de ochtendschemering doemt mijn eindpunt op:

9.288 kilometer hebben we er op zitten vanaf Moskou. Wat een eind en onvergetelijke belevens! En dan is het zo ver: voor de laatste keer stopt de trein en zijn we er. In Vladivostok blijf ik 3 dagen. Op het station staat wéér iemand te wachten met het gebruikelijke bordje in zijn handen: “Mr Halberstadt”. Ik maak even vlug een paar foto's, de rest doe ik later. We rijden naar het hotel, op +/- 500 meter van het station, genaamd “Hotel Vladivostok”.

De straat: nr. 10 (Naberezhnaya street).

Het hotel is groot, veel faciliteiten.

Ik check-in en ga naar kamer 0521, 5de verdieping.

Daar aangekomen zit ik eerst een paar uur bij te trekken van de toch wel vermoeiende reis. Vandaag maar even een rustdag en even alles op mij in laten werken.

Het is heerlijk om weer onder een douche te staan, te scheren en schone kleren aan te trekken. Hele belevenis haha.

Ik stuur een sms naar Dmitry in Moskou. Van de terugvlucht hier vandaan hadden wij namelijk verschillende gegevens. Op het ticket dat ik vanmorgen overhandigt kreeg kloppen de gegevens die ik heb, dus stel ik hem op de hoogte van het vluchtnummer en aankomsttijd in Moskou.

Op m'n gsm heb ik netwerk "Far East".

Ik drink beneden een biertje in één van de barretjes van het hotel.

Ondertussen bestudeer ik 2 plattegronden van de stad.

Ik besluit zo te gaan wandelen, het is heerlijk weer buiten.

Vlak bij het hotel is een strandje en een wandel boulevard. Het is zondag en gezellig druk op straat. Ik fotografeer wat en drink een biertje op een terrasje.

Als het kouder begint te worden, wandel ik terug naar het hotel en neem voor de tweede keer vandaag een warme douche.

Beneden bij de receptie kun je van internet gebruik maken voor 150 Rur per uur.

Ik stuur een e-mail naar m'n ouders.

Savonds eet ik in het hotel, met uitzicht over zee. Daarna drink ik nog een slaapmutsje in de bar, en ga weer te laat naar bed.

Maandag 31 maart (Dag 17)

Om 9 uur op gestaan. Ik had geen zin om er eerder uit te komen. Douche, en ontbijt in het grote restaurant beneden in het hotel. Hier staat een zeer uitgebreid buffet, dus smaakte best.

Rondje gewandeld en paar foto's gemaakt.

Smiddags nog een paar e-mails verstuurd. Wel spannend want de werkbalken op de computer zijn in het Russisch, dus ik weet niet of ik het goede knopje heb ingedrukt. Maar smiddags ontvang ik een sms-je dat ze zijn aangekomen. Het lukte echter niet om een foto mee te sturen.

Op de 11de etage van het hotel probeer ik door het raam (deze kunnen niet open) wat foto's te maken.

De e-mails die ik gestuurd heb zijn goed aangekomen, zo bevestigen m'n ouders en Jan & Sjaan met een sms-je. Wel leuk!

Het lukt mij enkel niet om een foto te mailen, jammer.

Gegeten in het restaurant van het hotel en daar ook een borreltje gehaald in een van de barretjes. Ik had geen zin meer om de deur nog uit te gaan.

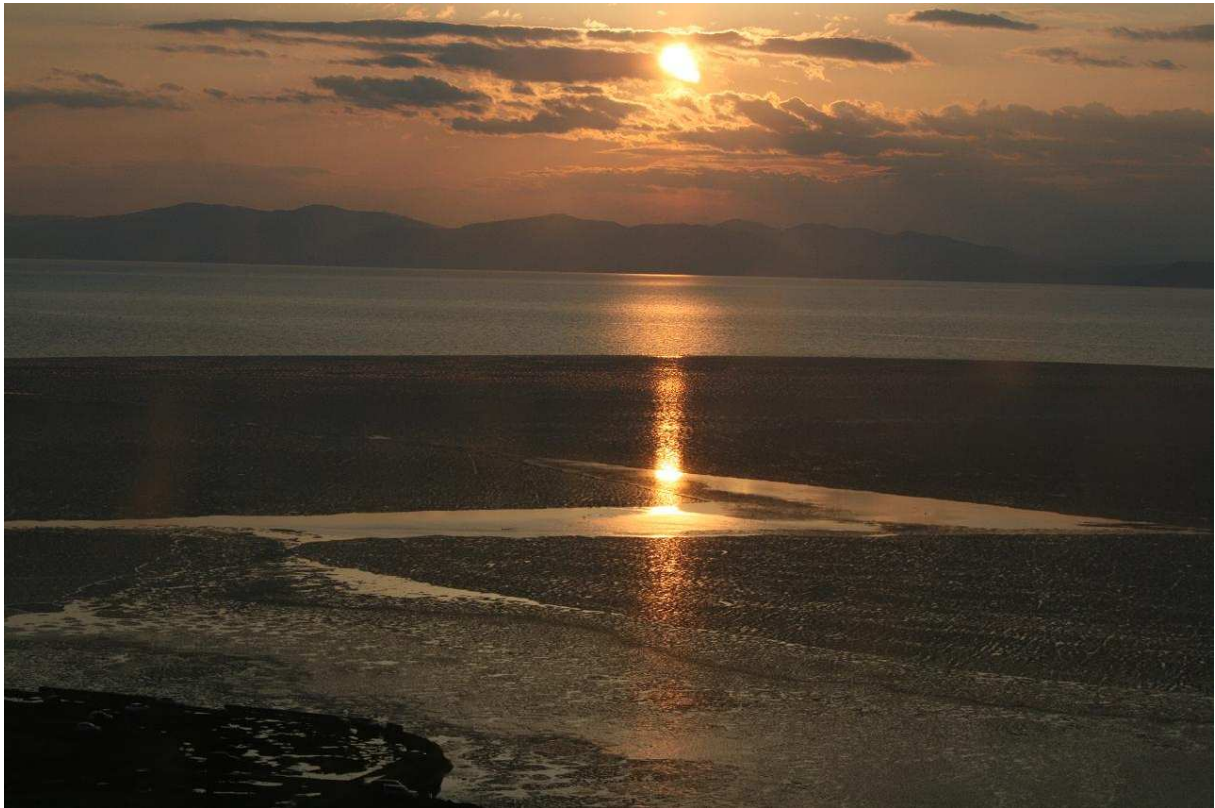
Tijdens het eten zag ik op zee een ijsplateau dat aan kwam drijven.
Op de 9de etage heb ik hiervan nog een paar foto's gemaakt.
Nog 2 nachten en 1 dag, dan vlieg ik terug. Het avontuur loopt op z'n eind...
Maar ik heb tot nu toe genoten, en geniet nog steeds van alles wat er gebeurt.
Dit is echt geweldig!

Treinstation Vladivostok, eindpunt van 9.288 km spoorrails...

Dinsdag 1 april (dag 18)

Om 9 uur opgestaan. Geen zin om vandaag veel te doen, dus besluit ik er maar weer een rustig dag je van te maken.
Morgen vlieg ik naar Moskou terug, dus vandaag ook op het gemak even al m'n spullen inpakken.
Ontbijt in het restaurant, daarna wandelen langs het water.
Het is schitterend weer. Zo warm zelfs dat ik in m'n t-shirt buiten loop. Het begint hier lente te worden.
Savonds drink ik nog een borreltje in de bar, en ga naar bed, de laatste nacht.

Ijsplateau gezien vanuit het hotel

Woensdag 2 april (dag 19)

Om 7u15 opgestaan. Op gemak douche en ontbijt.

Vlucht SU-720 naar Moskou vertrekt om 13u30. Ik word afgehaald in het hotel om 10u30.

Om 10 uur zit ik met m'n spullen beneden.

Als er om 10u50 nog niemand is, vraag ik de receptie om het reisburo te bellen.

“Geen probleem, over 15 minuten is hij er” antwoord de dame na een kort telefoontje.

Buiten nog een cigaretje.

Als ik die aansteek, stopt de man van het reisburo voor m'n neus.

Spullen inladen en we vertrekken.

“Een klein uurtje rijden naar het vliegveld” zo verteld m'n chauffeur.

Het verkeer hier vliegt allemaal kris-kras door mekaar.

Geen getoeter, wel uitgebreid telefoneren tijdens het rijden, hier en daar een aanrijding met blikshade.

We arriveren ruim op tijd op het vliegveld.

Hij helpt mij met m'n bagage naar binnen.

Daar ga je als eerste door een scanner, dus snel m'n geheugenkaarten van de camera uit m'n tas. Je weet maar nooit of ze gewist worden door de straling...

Hij wijst mij dat ik moet inchecken bij balie-6.

We nemen afscheid, ik red mij verder wel, zoals gewoonlijk haha.

Tupolev van Vladivostok Air.....

Om 12u45 worden wij met een bus naar het toestel gebracht, een Boeing 767-300 van Aeroflot.

Het vliegveld is klein en ziet er uit of het ook voor militaire doeleinden gebruikt word.

Er is 1 baan: om te starten en tevens te landen. Betonplaten, waarvan de scheuren zijn opgevuld met vloeibaar teer. Geweldig.

Om precies 13u45 gaat ie, prachtig.

En rammelen op die betonbaan! Je denkt werkelijk dat alles er af breekt!

Dan is ie los.

6.411 km vliegen volgens het beeldscherm in het toestel, in 9 uur.

Op een hoogte van 34.500 voet.

Er hangen her in der in het toestel verspreid beeldschermen waarop je kunt zien waar we zitten, de buitentemperatuur (-53 grd!!!), de hoogte en de snelheid ten opzichte van de grond.

Het eentonige gezuis werkt slaapverwekkend. Veel mensen doen een dutje.

Ik zelf zak soms ook even een kwartiertje weg.

Ik zit ook behoorlijk opgevouwen. Maar wel bij het raam, want daar had ik bij het inchecken om gevraagd: Pasjaloesta panorama...

Betonbaan (start en landing) op vliegveld van Vladivostok

Om 15u45 (P.T.) landen op Moskou-Sheremetyevo, terminal-1.

Het duurt 15 minuten voordat de bagage er is. Veel te lang, want ik heb al 10 uur geen sigaretje meer gerookt!

Dmitry Sazhin staat alweer op mij te wachten en brengt mij weer naar "Hotel Tourist".

Perfekt geregeld toch!

Op de ring van Moskou, 5 banen breed in beide rijrichtingen, is het een chaos. Oorzaak: er was een aanrijding tussen een vrachtauto en personenauto gebeurd bij het invoegen.

Niet zo erg verwonderlijk, want ze rijden er gewoon 7 of 8 breed, en maar duwen... Net een film, al wist ik dat nog wel uit het verleden toen ik daar nog naartoe reed. Het verschil met nu is dat je het niet meer terug kent.

Rond 17u00 in het hotel. Ik begrijp uit het gesprek tussen Dmitry en de receptioniste dat er een klein probleempje is in verband met de kamer. Deze is namelijk al door een reisgroep besproken.

"Of ik even geduld wil hebben" vraagt Dmitry terwijl de dame vriendelijk naar mij lacht. "Njet problem" antwoord ik en wacht rustig af.

Er word druk getelefoneerd. De dame vraagt of ik Duits spreek. Als ik "ja" antwoord begint zij te lachen en probeert in gebrekkig Duits uit te leggen dat het probleempje zo opgelost is.

M'n geduld word beloond, want een half uurtje later zit ik op m'n hotelkamer, nummer 405.

Ik bedank Dmitry en spreek met hem af dat hij mij morgen om 12 uur ophaald om mij naar het vliegveld te brengen.

Ik haal in een supermarkt een paar biertjes, want na 9 uur vliegen staan de scheuren in m'n kop.

Tevens ben ik vandaag 7 uur terug gegaan in de tijd. Wel een mooie vlucht gehad met helder weer. Dus het besneeuwde Siberië en de Oeral vielen heel mooi te zien vanaf die hoogte.

Besneeuwde bergen tijdens de vlucht van Vladivostok naar Moskou

Vanochtend nog gedouched in Vladivostok, dus nu geen zin meer. M'n laatste schone overhemd aan, deodorantje (Russisch douchje) en een after-shaveje, dan kan het vanavond wel even. Ga even naar het restaurant aan de overkant van mijn gebouw waar ik op 15 maart op de heenreis ook heb gezeten.

Ik bestel "mijn recept", wino krasjna (rode wijn) en werk m'n dagboekje weer bij. Ondertussen om mij heen kijkend en genietend van de Russische sfeer, de laatste avond.

Een stel dames, die zo te zien al aardig hoogte krijgen van de drank, zijn aan het dansen en zingen dat het een lieve lust is. Helemaal geweldig om naar te kijken. Want ook als de muziek stopt, gaan zij vrolijk verder.

Een tafeltje naast mij zitten 2 oudere heren uit België, we raken aan de praat en drinken, het word gezellig.

Een van hen maakt een paar foto's.

Het feest met de dames is over, het restaurant gaat sluiten. Ik neem afscheid van de Belgen. Om 24u lig ik in bed, de laatste nacht in het land waar ik eigenlijk wel m'n hart aan heb verpand.

Donderdag 3 april (dag 20)

Om 8 uur ben ik uit de veren. Kop onder de kraan en eerst ontbijten. Rustig aan, want ik heb tot 12 uur de tijd voordat Dmitry mij ophaalt. Ik wil nog een paar laatste e-mails versturen, en ga naar gebouw #7 waar internet is.

Als ik daar binnen kom, zitten de Belgische heren daar op een bank bij de receptie. Wij begroeten elkaar. Maar zij vertellen een probleem te hebben. Eén van hen is zijn aktetas met daarin al zijn geld, reispapieren (inclusief paspoort) en papieren voor de uitnodiging van zijn in Moskou wonende vriendin kwijt.

“Heeft U de tas misschien ergens laten liggen?” vraag ik hem.

Hij heeft het idee dat ze hem uit de hotelkamer gestolen hebben.

Ik kan mij dit niet voorstellen. Bij de ingang van het hotelcomplex is bewaking, tevens in ieder gebouw op het complex.

Ik probeer het in mijn beste Russisch uit te leggen aan de receptioniste.

De chef komt erbij, en wij praten. Ondertussen begint de receptioniste tranen in haar ogen te krijgen, want het is duidelijk dat zij de schuld krijgt van de chef.

De politie word gebelt, en ik word gevraagd om het uit te leggen.

Een vriendelijke dame die vloeiend Engels spreekt staat mij te woord. Terwijl ik uit leg wat er aan de hand is, is opeens “het slachtoffer” verdwenen.

“Waar is hij?” vraag ik zijn vriend.

“Ik weet het niet” antwoord hij.

Na 10 minuten komt de Belg jubelend binnen, aktetas in zijn handen.

Gisteren vergeten in de supermarkt...

Ik bedank de dame van de politie voor haar tijd en verschuldig mij, ook bij de chef. “No problem” zeggen beiden. De receptioniste is opgelucht, haar tranen zijn weg. Eind goed, al goed.

Ik geef de Belgen m'n kleine woordenboekje mee, waar zij zo te zien blij mee zijn. Ik geef ze mijn adres en zij beloven het mij terug te sturen.

Voor ik vertrek neem ik nog een douche op m'n hotelkamer.

Dmitry haalt mij op de afgesproken tijd op en brengt mij naar het vliegveld.

Veel Russische vrachtauto's onderweg, dus ik kan het niet laten een paar laatste foto's te maken haha.

MAZ

Op het vliegveld aangekomen neem ik afscheid van Dmitry. Hij heeft het vandaag druk met transfers voor het reisburo. Ik zeg hem te gaan, en red mij wel weer haha. Alles wijst voor zichzelf.

Binnen bagage controle en inchecken. Ik vraag weer een plaats bij het raam en krijg die ook.

Beetje rond wandelen en tijd voor een biertje. In het café mag je zowaar roken!
Om 15u10 instaptijd.

Ik kijk vanuit het café uit over het platform waar de toestellen staan.

Vlucht KL-903 komende vanuit Amsterdam is net geland word er in het Russisch en Engels omgeroepen.

Ik zie hem aankomen en parkeren aan gate nummer 16.

Geweldig, want over 1 uur en 5 minuten zal hij weer vertrekken.

Meteen is het druk rondom het toestel. Bagage word uit- en ingeladen, er word getankt en geinspecteerd.

Om 15u instappen, we zullen spoedig vertrekken.

Als we starten hetzelfde mooie gevoel: in je stoel gedrukt worden, machines die brullen, camera in m'n hand en daar gaat ie!

Vlucht KL-904 van Moskou naar Amsterdam is los van de grond.

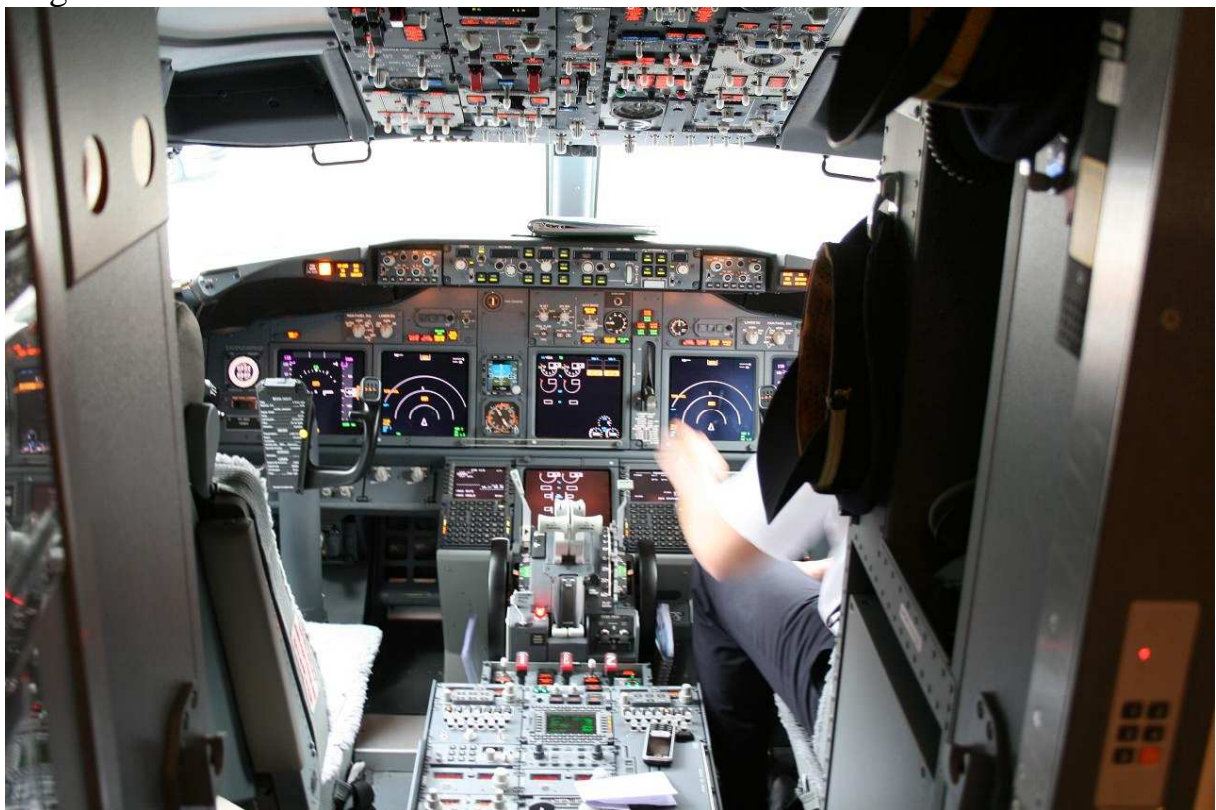
Tijdens de vlucht eten en drinken, aangeboden door allervriendelijke stewardessen.

Achterin het toestel bij de dames nog een rood wijntje gehaald dat ik wilde betalen. Maar dat hoeft niet, gratis! Maar wel een gezellig praatje gemaakt met ze!

Achterin het toestel, gemaakt door een van de stewardessen waar ik een praatje mee maakte

We zullen op Schiphol via de “Kaagbaan” landen.
Er hangen een paar wolken, dus bij het dalen zitten er een paar “hobbels in het wegdek”.

Terug op Schiphol. “The end of the show”

Mijn reis

Zoals in het begin gezegt: dit is mijn dagboek over een levensdroom, een reis die ik al meer als 10 jaar wilde maken.

Door mijn werk als vrachtautochauffeur ben ik gefaccineerd geraakt van de “Oostbloklanden”, die ik nog mee heb gemaakt in de Sovjet-tijd, met gesloten grenzen, visa, dokumenten en alles wat daarbij kwam kijken.

Mijn gedachten zijn altijd geweest: hoe verder naar het oosten, des te mooier en spannender.

Mijn droom is uitgekomen. Sterker nog: deze reis en alle ervaringen waren 10 keer mooier als dat ik ooit had durven dromen.

Eén ding weet ik zeker: als ik de kans in mijn leven nog eens krijg, ga ik weer naar Rusland op vakantie.

Met de trein...

Deze laatste pagina is geschreven op 29 juli 2008.

Inmiddels heb ik alweer een reis besproken. Nu met de Baikal-Amur-Magistral.
Vertrek: 5 januari 2009

Guus Halberstadt